

(urednici izvornika S. C. Guptill i J. L. Morrison, preveli D. Tutić i M. Lapaine) što ju je izdala Državna geodetska uprava u Zagrebu, 2001. *Eco map of the World* Amele Kičić izložena u Pekingu, uvrštena je kao ilustracija u stolni kalendar što ga je za 2004. godinu, a u povodu Međunarodne kartografske konferencije u Durbanu, izdao the Council for Geoscience iz Južne Afrike u suradnji s ICA-om. Šest dječjih radova iz Hrvatske objavljeno je u knjizi *Children Map the World* što su je uredili J. M. Anderson, J. Atwal, P. Wiegand i A. Auringer Wood. Ta je knjiga objavljena 2005. u izdanju ESRI Press, Redlands, California. Natjecateljski rad za izložbu u Durbanu *My Island* Ivane Miličević izabran je za naslovnicu 5. broja časopisa *Kartografija i geoinformacije*.

Natjecateljske karte iz 2005. mogu se vidjeti na <http://www.icaci.org/petchenik2005/>.

Ivka Kljajić

SUSRET GENERACIJE STUDENATA Geodetskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu upisanih 1986./87.

Dana 27. listopada 2006. godine u 18 sati na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu u Kačićevoj 26, na prvom katu u predavaonici 120 okupilo se četrdesetak studenata upisanih ak. god. 1986./87. Inicijatorica i glavna organizatorica susreta Jadranka Bajić-Vilus, svima nama poznata kao Jaca, učinila je pravu stvar, okupila nas je sa svrhom da se družimo i saznamo: tko je gdje, što radi, da li se oženio itd.? U našoj generaciji bila su prisutna dva geodetska para: Jadranka Bajić i Igor Vilus, Sanda Zujić i Zvonimir Šulentić. Ima još geodetskih brakova koji ili nisu bili prisutni, ili su različite generacije. Nažalost, naš dragi kolega Davor Leontić prerano je preminuo i nije bio fizički sa nama, ali bio je u našim srcima.

U zgradi fakulteta nas je dočekao i u predavaonici 120 pozdravio dekan prof. dr. Zdravko Kapović. U uvodnim rečenicama rekao je da ne zna kako smo si mi zamislili ovaj naš susret, ali on bi nam nešto rekao o našem fakultetu i studiju u današnje vrijeme. Zanimljivo je bilo saslušati njegove riječi o sadašnjem vodstvu i organizaciji fakulteta te o djelatnicima na fakultetu, ali i o onima koji su otišli u mirovinu.

I na Geodetskom fakultetu je započeo Bolonjski proces, suvremeni studij po sasvim novom programu i drugačije koncepcije od dosadašnjeg i onog kojeg je naša generacija završila. Svima nama bilo je zanimljivo čuti kako studij izgleda danas. Naravno je bilo zanimljivo uvođenje sasvim novih, životno potrebnih kolegija, kao što su: geodetsko poduzetništvo, management i pravo za geodete. Djeca pojedinih kolegica i kolega, u ne tako dalekoj budućnosti, upisat će studij na Geodetskom fakultetu. Izlaganje profesora Kapovića svi smo saslušali sa velikim zanimanjem.

Među nas studente sjela je i naša profesorica, sada već u mirovini, prof. dr. Vlasta Ščurić koje se svi rado sjećamo, njezinih sigurnih pokreta trokuta i poteza kredom po ploči, su-tražnica, priklonica, prodora, sjena, krovova i naravno terena sa slojnicama, za mnoge i mukotrpnog strpljivog farbanja drvenim bojicama, a pojedinci su se snašli tehnikom akvarela, te je teren neplanirano stekao i treću dimenziju.

Prirodno odabran moderator čitao je s popisa studente, a svaki od nas se pohvalio svojom karijerom i obiteljskim dostignućima. Svima nama bilo je zanimljivo saslušati kako smo se snašli u životu. Neki od nas su geodeti koji se bave geodezijom, a poneki su našli sebe u drugim branšama: arhitekturi, graditeljstvu, informatici, bankarstvu, poduzetništvu i drugim djelatnostima, ukratko svi smo uspjeli.

Na poziv dekana rado smo razgledali nove predavaonice suvremeno opremljene, informatičke kabinete s računalima i pripadnom programskom podrškom. Za vrijeme neobveznog razgledavanja obnovljenih, ali i onih neobnovljenih "crtaonica" imali smo priliku usporediti kako je bilo prije 20 godina, a kako je sada. Mnogo toga na fakultetu je bolje i u to je uloženo mnogo novaca. Jaca je konstatala da bi bilo mnogo lakše studirati u ovim novim, boljim uvjetima.

Zajednička fotografija Susret generacije studenata upisanih 1986./87. na Geodetskom fakultetu, 27. listopada 2006. godine.

Sreli smo neumornog profesora Fiedlera kako izlazi iz svoje “sobe” i sprema se otići s fakulteta u petak “već u 19 sati”(!). Rado je porazgovarao sa svojim studentima. Meni je ostala u sjećanju izrečena misao profesora Fiedlera još za vrijeme studija: “Famoznih 3L: Life Long Learning”. Danas je nezamisliv rad geodetskog stručnjaka bez 3L.

Zajednička fotografija, (fotografirana digitalno) ne prikazuje sve nas okupljene na fakultetu s obzirom da su neki po starom, dobrom receptu, umjesto na fakultet, otišli izravno u restoran Bunčić u Dugom Selu na Martin Bregu gdje je organizirano druženje pod geslom: jesti, piti, veseo biti. Tako je i bilo. Pridružila nam se i profesorica Ščurić s kojom smo se lijepo družili i saznali kako joj je u penziji, ali ne i u mirovini; aktivna je ostala i dalje u stručnim i znanstvenim društvima i uvijek otvorena za razgovor. Uz dobro društvo, ukusno jelo i odlično vino, druženje je potrajalo do sitnih sati. Ja sam izdržao do 3:45, što je dalje bilo, znaju oni najizdržljiviji.

Mirko Husak